

* *

Втората екскурзия направихме до овощната градина на чича Петра. Тя се намира на горния край на града. Всички сме минавали покрай нея, всички сме се облизвали, когато сме гледали пролетно време червенитѣ череши или лѣтосъ узрѣлитѣ ябълки — петровки. Затова, когато ни съобщи учителѣтъ, че ще идемъ на гости у чичовата Петрова градина, ние изхвъргнахме отъ радостъ. Всеки си носѣше по 20—30 стотинки.

Стигнахме много бърже. Чичо Петъръ ни разведе изъ цѣлата градина и учителѣтъ ни разказване за всичко, що го защитвахме.

А наистина, чудна градина има чичо Петъръ: голѣма и много хубаво наредена. «Когато и да дойдете, каза той, отъ май чакъ до ноември, все ще намѣрите прѣсни узрѣли овошки. Почвамъ да бера и продавамъ отъ череши и свършвамъ съ дюли и мушмоли».

Видѣхме необранитѣ още зимни ябълки и круши и пригответѣ за продавъ илѣни кошове. Разгледахме какъ повечето отъ дърветата бѣха почнали да се пригответъ за зимния сѣнь. Научихме още много работи тамъ: за облагодоряването на дървчетата, за отгледването имъ, за видоветѣ овошки, за вкуса и употреблението имъ, за цѣнитѣ имъ, за неприятелитѣ имъ и др. Рѣшихме и 2—3 задачи, на се пригответихме да си

ходимъ. Искахме да си кушимъ отъ вкуснитѣ ябълки и круши, за да занесемъ на братчетата и сестритѣ си, но чичо Петъръ не иска да ни вземе пари: подарѣ ни по 5—6 ябълки и круши. Ние всички му благодарихме, сбогувахме се и си трѣгнахме. Повечето отъ дърветата бѣха оголени. Изъ цѣтекитѣ стѣпнѣхме по натрупаната понадала шума. А колко е красива, боже мой! Всички си направихме роскошни есенни букети отъ жълти, червеникави и виолетови листа. Вземахме си листа и за рисуване.